

Divendres, 28 de juny de 2019 | 12:42h

Ricard Ruiz

Escric aquestes ratlles mentre segueix cremant sense control el foc forestal de La Torre de l'Espanyol, que a hores d'ara tenyeix de tragèdia tota la comarca de la Ribera d'Ebre. La immensa majoria d'efectius disponibles del servei d'extinció d'incendis està batallant per controlar un foc de grans proporcions on la orografia no els és gens favorable. Per declaracions de persones de l'actual cúpula de la Conselleria d'Interior arrel d'aquest sinistre hem sabut que a hores d'ara, el nostre sistema de seguretat i emergències no suportarà afrontar un segon incendi forestal simultani de grans proporcions. Lògicament, si els parcs de Bombers professionals estan buits, tampoc es podrà afrontar amb garanties una emergència greu, també simultània, de diferent naturalesa.

Que arribéssim a aquest punt només era qüestió de temps. Des del Decret del 2014, la situació del Sistema d'Emergències no ha fet sinó empitjorar. L'acord signat el maig d'aquest any arriba tard, queda curt i els seus efectes no son immediats: no s'ha tingut previsió i la situació que ara vivim n'és una conseqüència.

Mentre es despleguen els efectius de la 26à promoció del Cos de Mossos d'Esquadra -uns 500- les crítiques plouen de tot arreu. Una promoció palesament insuficient per cobrir els 710 efectius que oficialment falten al Cos. A l'estiu, la seguretat als pobles i ciutats de costa i a Barcelona pot veure's compromesa. També el suport a les unitats d'extinció que treballen en focs com el de la Ribera d'Ebre. I no tot és culpa del 155, que també.

El conjunt de les Polícies locals de Catalunya, i en particular els cossos de ciutats més poblades, viuen uns mesos negres. El Decret de l'Estat espanyol que ha possibilitat la jubilació anticipada dels efectius que superin els 60 anys d'edat més els 37 anys de servei ha buidat anticipadament d'efectius les plantilles sense que, en general i malgrat que l'aprovació d'aquest Decret ja s'esperava, pràcticament cap plantilla hagi fet previsió per evitar desajustos severos de recursos humans. També tindran, doncs, un estiu galdós. I de la unificació de cossos, res de nou

Mentrestant, tinc la intuïció que l'organigrama directiu d'Interior no para d'engreixar-se, les instal·lacions i aules de l'ISPC no paren de florir-se i malmetre's i Emergències 112 és la boca que mai s'atipa de devorar recursos.

El sistema de seguretat i emergències de la Generalitat post-convergent ha entrat definitivament en crisi. La transversalitat i la multilateralitat que han de marcar les polítiques de seguretat no existeixen. La previsió i la coordinació efectives entre cossos tampoc existeixen. Cal repensar el Sistema de Seguretat i Emergències de Catalunya des de la coproducció de polítiques públiques de seguretat i emergències i des d'una perspectiva eminentment professional i d'esquerres.

Perque si esperem més, no se pas que pot passar.

Ricard Ruiz

President de la sectorial de Seguretat, Emergències i Protecció civil

Esquerra Republicana

seguretat@esquerra.cat

